

In cross-border transactions between a business and a consumer, contract law related transaction costs and legal obstacles stemming from differences between different national mandatory consumer protection rules have a significant impact. Pursuant to Article 6 of Regulation 593/2008 of the European Parliament and of the Council of 17 June 2008 on the law applicable to contractual obligations (Rome I),² whenever a business directs its activities to consumers in another Member State, it has to comply with the contract law of that Member State. In cases where another applicable law has been chosen by the parties and where the mandatory consumer protection provisions of the Member State of the consumer provide a higher level of protection, these mandatory rules of the consumer's law need to be respected.

Traders therefore need to find out in advance whether the law of the Member State of the consumer's habitual residence provides a higher level of protection and ensure that their contract is in compliance with its requirements. The existing harmonisation of consumer law at Union level has led to a certain approximation in some areas but the differences between Member States' laws remain substantial. In e-commerce transactions, traders incur further contract law related costs which stem from the need to adapt the business's website to the legal requirements of each Member State where they direct their activity.

В трансграничните сделки между бизнес и потребител, разходи по сделката свързани със договорното право и правните пречки, произтичащи от различията между различните национални правила за задължителна защита на потребителите имат значително въздействие. Съгласно Член 6 от Регламент 593/2008 на Европейският Парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за приложимото право спрямо договорните задължения (Рим I), 2 когато бизнесът насочва дейностите си към потребители в друга страна-членка, той трябва да се съобразява с договорното право на тази страна-членка. В случаите когато от страните е избрано друго приложимо законодателство и където разпоредбите за задължителна защита на потребителите на страната-членка на потребителят осигуряват по-високо ниво на защита, тези задължителни правила от закона за потребителите трябва да бъдат спазвани. Затова търговците трябва предварително да се запознаят с това дали законодателството на страната-членка по обичайно местожителство на потребителя осигурява по-високо ниво на защита и гарантира, че техният договор е в съответствие с неговите изисквания. Съществуващото хармонизиране на законодателството за потребителите в Съюза доведе до известно сближаване в някои области, но различията между законодателствата на страните-членки остават значими. При сделките в електронната търговия, за търговците възникват допълнителни разходи свързани с договорното право, което произтича от необходимостта да се адаптира уеб сайта на бизнеса към законовите изисквания на всяка страна-членка, където те насочват своята дейност.